

pct., eller hvor meget det nu var, stemte for. Det synes jeg så til gengæld er despekt for valgresultatet. Jeg har altid ment, at folk har de tyranner, de fortjener, og det er også tilfældet her. Det var bare lige en kort lille kommentar til det.

Det andet, jeg vil sige, er til den del af ministerens tale, hvor han fortæller om, at militserne skal afvæbnes hurtigst muligt. Jeg har egentlig indtrykket af, at den del af talen måske er skrevet inden valgresultatet, for hvordan skal det egentlig foregå, at militserne skal afvæbnes, når ledelsen selv er militserne? Det svarer til, at dronningen afskaffer livgarden.

Jeg ved ikke, hvordan det skal foregå. Hvordan har ministeren tænkt sig det?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er klart, at valgresultatet jo ikke er et, som nogen af os havde forudset. Hverken i Hamas eller i området var der nogen, der forestillede sig et valg, som skaffede Hamas det absolutte flertal. Det har givet dem store problemer. Bl.a. har det givet dem et meget stort problem med præcis det spørgsmål, som hr. Søren Espersen rejser.

Men det, der er pointen, og det står jeg stadig væk ved, det sagde jeg allerede nede i Ramallah i november på et pressemøde, jeg gentog det her, og jeg gentager det igen, er: En demokratisk retsstat er karakteriseret ved én præsident, én hær og flere partier. Det vil sige, at pointen i det slogan, som jeg lavede dernede, altså er, at det er under politisk-demokratisk kontrol.

Har en fra Hamas regeringsledelsen, så har vedkommende også ansvar for, at de militser er under demokratisk kontrol, og det vil sige, at de aftaler, der indgås med omverdenen af palæstinenserne, skal implementeres over for disse militser, og de kan ikke underløbes af militserne. Det vil sige, at de ikke er under privat kommando, de er under demokratisk kommando. Derover står jo også præsidenten, som har ansvaret for at varetage dem og reagere, hvis de ikke respekteres. Det er pointen i det. Og det er også det, de må efterleve.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Den del af ministerens analyse, der siger, at de, der nok har fået det største chok ved det, der er sket, er Hamas selv, tror jeg er fuldstændig rigtig. Kunne man så ikke også forestille sig netop, at man fra det internationale samfund så skulle

prøve at sige: Om igen, om igen, hvis det er, som ministeren siger, at palæstinenserne slet ikke mente det her?

Ministerens regering har jo været god til at lave om igen-afstemninger, dem har vi haft bunker af herhjemme. Var det ikke også en idé at prøve at opfordre til en om igen-afstemning, så man kan se, hvordan palæstinenserens sande hjerte er?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu skal jeg minde om, at hr. Søren Espersen og Dansk Folkeparti har været imod om igen-afstemninger i Danmark, så vidt jeg erindrer.

Nej, det kan man selvfølgelig ikke. Men lad nu denne regeringsdannelse finde sted. Der sidder en præsident, som Hamas har erklæret tillid til, og lad os nu lige se, hvad det betyder, for hvis Hamas siger, at de har tillid til præsidenten, og præsidenten går ind for en tostatsløsning, der forhandles frem, og går ind for, at militserne skal afvæbnes, altså end demokratisk kontrol med præsidenten som den øverste, så er der altså nogle ting, der skal løses imellem dem i de her dage. Jeg er meget spændt på, hvad det bliver. Vi vil holde øje med det, og vi må jo lægge kursen efter det både i EU og også her i det danske Folketing.

Formanden:

Tak til udenrigsministeren. Så er det hr. Villy Søvndal som ordfører i anden runde.

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil runde to en halv times debat af, som jeg synes har været nyttig på den måde, at jeg synes, udenrigsministeren blev tydeligere i anden omgang – det kan skyldes min uopmærksomhed – i kravet også til Israel, hvis konflikten skal løses.

SF's baggrund for at rejse debatten er jo, at vi med meget stor bekymring ser på et område, som bevæger sig stadig længere ned i en økonomisk og social negativ spiral, hvor folks dagligdag i stigende grad bliver dårlig, bliver forringet, og det giver også baggrund for opløstring af nogle ekstreme holdninger, som vi ikke bryder os om.

Kl. 12.35

Vores udgangspunkt i hele Palæstinadebatten har siden 1970'erne været to folks ret til at leve side om side. Det betyder, at man er nødt til at kunne besvare spørgsmålet om sikkerhed. Det